

244

KIÁLLÍTÁSON

A Víziváros története

Szabad-Úszó — Levél

Bár a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár leggyakoribb vendégei mostanában a vizsgákra készülő diákok, a hét eleje óta Budapest szerelmeseinek is kínálnak látnivalókat. A központi épületben kiállításon mutatják be Budapest II. kerületének történetét. Az anyag a könyvtár Budapest-gyűjteményéből való, a kiállítás (mely a könyvtárral együtt június végétől nyári szünetet tart, majd szeptembertől ismét látható) a főváros kerületeit bemutató sorozat második része.

— Nehéz volt kiválogatni, rendszerezni az anyagot, hiszen a történelmi II. kerület, a Víziváros 1950-ben, Nagy-Budapest kialakulásakor kevésbé fejlett, kisebb múltú városzéli településekkel gyarapodott, így nem azonos a történelmi és a mai földrajzi II. kerület — mondja dr. Németh Sándorné, a kiállítás rendezője, a könyvtár Budapest-gyűjteményének munkatársa.

Ha nem is várostörténeti múlttal, más értékekkel bőven rendelkeznek az új területek. Pesthidegkút, Remetékertváros, Máriaremete, Ady-liget, Budaliget az erdők, kirándulóhelyek, barlangok kerületévé tette a II. kerületet. A fényképekről 50 év előtti kirándulók nevetnek ránk, a fürdők több évtizeddel előtti szép külső-belső formáikat mutatják. Mert fürdőkben is bővelkedik a kerület, a képek mellett egy „Szabad-Úszó — Levél” is tanúskodik erről, mely igazolja, hogy „Gottmayer Ilonka kisasszony rövid idő alatt alaposan kitanult és a próbát sikerrel tette le.”

A kisasszonyok és régi fiatalurak kedvelt vendéglői is láthatók a képeken vagy a metszeteken, de az igazán kedvesek, a valóságához legközelebb vivők a számológépek, reklámok, plakátok, képeslapok, meghívók, azok az aprónyomtatványok, melyeket a könyvek, térké-

pek mellett szintén gyűjt a könyvtár.

A testesebb, jelentősebb dokumentumokat tíz tárlóban helyezték el. Könyvészeti régiséget keveset találunk, csak Bél Mátyás Magyarországról szóló egyetemes leírása és egy XVIII. század végi milánói könyv villant fel képeket a régi Duna-partról. A kerület múltja, Budapest története iránt érdeklődő látogatóknak valószínűleg nem hiányoznak majd a több száz éves ritkaságok. A hétköznapok dokumentumai, a testedző újoncok képe, vagy az első budai önkiszolgáló bolt művészi en becsomagolt kenyereinek látványa mondja el a legtöbbet az emberekben élő város múltjáról.

(molnár)